



Kľáčanček 1-2022/2023





Milí čitatelia,

Po dlhšej dobe ste do rúk dostali nové číslo školského časopisu. Konečne si môžeme povedať, že po dlhej coronovej pauze sme mohli znova fungovať v režime, v akom sme boli zvyknutí. Veru, všetci sme túto možnosť využili naplno a snažili sme sa to zachytiť aj v našom časopise. Snažili sme sa ho naplniť spomienkami, ale aj tvorbou Vás samotných tak, aby ste sa mohli znova z časopisu tešiť.

Blížiaci sa koniec školského roka prinesie chvíle, ktoré budú naplnené zážitkami. Prajeme Vám príjemné a krásne prázdniny a zároveň všetkým želáme príjemné chvíle strávené pri čítaní Kľáčančka, kde sme okrem našich spoločných úspechov a vašej tvorby nezabudli zaradiť aj tradičné obľúbené rubriky.

Bc. Gabriela Vöröšová a kolektív autorov



OBSAH:

Interview s pánom riaditeľom

Z tvorby našich žiakov:

Nonsens

Potravina chudobných

Všetkých nás spája túžba po mieri

Matematika

Mier sa nedá dosiahnuť silou; dá sa

dosiahnuť iba pochopením

Mať tak moc zmeniť svet

Naše hviezdy

Máme majstra Slovenska (rozhovor)

Oddychová zóna

Pojedli sme vtipnú kašu



INTERVIEW S PÁNOM RIADITEĽOM

Náš reportérsky tím sa dôkladne pripravil na tento významný rozhovor, ktorého účastníkom bol pán riaditeľ našej školy – Mgr. Miroslav Ďurina. Popravde, mali sme trochu aj trému, lebo sme šli na návštevu do riaditeľne, pred ktorou má každý akýsi prirodzený rešpekt. Našťastie sme však neboli predvolaní kvôli nejakému porušovaniu pravidiel, ale sme sa objednali na návštevu za účelom tohto rozhovoru.



1. Chceli ste byť od mala učiteľom?

Učiteľom úplne od malička nie. U mňa sa to tak vyvíjalo. Najskôr som chcel byť športovcom. venoval som sa športu až do istého momentu, pokiaľ prišli nejaké zranenia a následne človek musí uvažovať, čo bude ďalej. Potom prišla stredná škola a musel som sa rozhodovať, kam sa v rámci svojho života nasmerujem. Šport mi bol stále veľmi blízky, preto som šiel študovať na Vysokú školu pedagogickú so zameraním na telesnú výchovu a informatiku. Našiel som v tom také prepojenie pohybu v telesnej výchove a sedenie pri počítači v informatike. Informatika mi bola blízka, nakoľko som študoval na Strednej elektrotechnickej škole.

2. Splnila táto práca Vaše očakávania?

Táto práca moje očakávania? Nadpriemerne. Nadpriemerne preto, lebo počas vysokej školy som pracoval ako tréner v športovom klube a už tu som mal možnosť pracovať s deťmi. Keď som neskôr začal pracovať v školstve, splnila sa mi moja túžba pracovať s ľuďmi, s mladými ľuďmi, ako ste vy, nádherní a nádejní mladí ľudia. To ma ženie stále vpred – vaše úspechy.

3. Čo je pre Vás zaujímavejšie? Keď ste boli učiteľom alebo keď ste teraz riaditeľom?

Každá tá etapa má v sebe niečo zaujímavé. Momentálne je to tak, že sa veľmi teším na každú vyučovaciu hodinu a často sa zamýšľam nad tým, že by som sa rád vrátil na pozíciu učiteľa, venoval sa práve vám, mladým ľuďom, vzdelávaniu a výchove. Pozícia riaditeľa vyžaduje veľa času za počítačom a pri papierovaní, čo je naozaj dosť náročné najmä po tej psychickej stránke.

4. Čím iným by ste boli, keby ste neboli riaditeľom školy?

Čo iné? Mal som také zajačie úmysly jedného času, ale nie už počas môjho pôsobenia v školstve, ale ešte predtým. Zvažoval som, či sa nestanem profesionálnym vojakom. Takže, pravdepodobne, keby som sa viac uberal iným smerom, tak by som asi bol vojakom.

5. Aké je Vaše hobby?

Šport. To je u mňa šport všeobecne. Florbal. Futbal už nemôžem aktívne hrať, ale bol to najmä futbal niekedy. Teraz hlavne ten florbal.

6. Nás osobne by zaujímalo, ktorú triedu máte najradšej?

Každú. Na toto je jednoduchá odpoveď – každú. (smiech)

7. Odišli by ste na inú školu, keby Vás volali?

Nie. V žiadnom prípade. Prirástla mi táto škola k srdcu. Takisto žiaci, teda aj vy. V žiadnom prípade.

8. Teraz položíme trochu osobnejšie otázky. Máte domáceho miláčika?

Ale áno a nie jedného. Máme piatich zvieratiek. **A ako sa volajú?**

Mimi – to je psík. Potom máme afrických slimákov – tí nemajú mená. Rybičky tak isto nemajú mená. Potom máme ešte plcha afrického – to je Čiči. Najväčším mojím miláčikom je však moja dcéra Lili.

9. Ktorý deň máte najradšej a prečo?

Ktorý deň? Hmm. Ťažko povedať. Každý deň má niečo do seba. Tak, na piatky sa tešíme, lebo sa blíži víkend a oddych a relax. Víkend má asi každý rád, ale v každom dni si viem nájsť niečo, čo ma poteší a zúčastňujem sa každého jedného dňa naplno.

10. Skúste povedať niečo, čo ste ešte nikomu nikdy nepovedali.

Hmm. Toto je posledná otázka?

Áno.

Ale veľmi zákerná. (smiech) Premýšľam, čo som ja nikdy nikomu nepovedal. Ja som celkom ukecaný človek a veľa toho porozprávam, takže ja som pravdepodobne asi všetko povedal. Hmm. Čo som nepovedal? Neviete?

Táto zákerná otázka vznikla na margo vašich slov, že ste „vždy pripravený“. Jaj tak, toto bol účel – zaskočiť ma?! (smiech) Aj sa vám to veru podarilo.

Ešte chvíľu naozaj pán riaditeľ premýšľal nad poslednou otázkou a prezradil nám nakoniec, že takou novinkou, ktorú vie naozaj len málo ľudí, je to, že by sa rád stal vinárom, lebo vlastní vinohrad a chcel by vedieť ho obhospodarovať.

Ďakujeme srdečne za úprimný rozhovor. Cítili sme sa veľmi príjemne v riaditeľni.

Tím redaktorov: Nikola Pauková, Dávid Gerard, Ivana Medved'ová, Daniela Masnicová



Naši budúci reportéri



Margarétka Horská, II.B

Z TVORBY NAŠICH ŽIAKOV

NONSENS

Taký pekný večer to bol, že ma prepadol vtipný smútok. Preto som si musel rýchlo vymyslieť, ako ho prebolieť, lebo čo ak budem odrazu natoľko smutný, až sa budem rehoť, že aj sliepky pobudím? Chvilu som zaváhal a opýtal som sa sestry, či mi nevie pomôcť s takým smútkom. Ona sa ma spýtala, či som zjedol vtipnú kašu. Tak som šiel za starším bratom a ten mi odpovedal, že by som si tej vtipnej kaše veru mal dať. Tak som nevedel čo ďalej. Mama ale rozmýšľala nad tým, čo upečie. Tak ma to odrazu napadlo. Upečiem tortový perník! Tu je recept:

Do misky k vajíčiam prispeme slaný cukor a vymiešame do zelena.

Ďalšou ingredienciou, ktorú pridávame, bude štipľavý med – 5 lyžíc, nech to vonia.

Keď je cesto pekne hladké a hádže bublinky, pridáme doň čierny sneh.

Dobre vymiešané cesto vylejeme do petrolejom vymasteného trojuholníkového dreveného plechu.

Dáme do dobre vychladenej rúry upiecť.

Kým sa mi môj superperník chladil v rúre, podišiel som k oknu s dreveným sklom, aby som zistil, aký krásny jarný večer je. Videl som, ako padá teplý sneh. Vonku to už vyzeralo, ako v horúcej Antarktíde. Dokonca mám pocit, že už aj cítim niečo spálené od toho horúceho snehu. „Ja som ale!!!“ udrel som sa nohou do čela, „veď ja som zabudol na ten koláč!!!!“ Rozbehol som sa k rúre a šmykol som sa na sadziach, ktoré vyfukovala rúra. Skĺzol som sa až k nej, aby som zistil, že z perníka je kus ľadu, keď tu zrazu niekto búcha na dvere. Podišiel som k nim, odzipsoval som ich a to by ste teda neverili! Stál tam... Krásny, vysoký, jednooký, zelený s ružovými lícami a dlhými nožiskami. Toľko som naňho čakal a on prišiel ...

Vo dverách stál mimozemšťan.

Kristián Vaško, VI.A



POTRAVINA CHUDOBNÝCH

„Ako som sa dobre vyspala. Vstávam už po stotridsiaty piatykrát. Obklopili ma niečím mäkkým a príjemným, cítim sa ako v bavlnke. To bude asi pôda, či nie? Aj piť mi dali nejaký elixír, je to také osviežujúce, najmä v týchto teplých jarných dňoch. To je zrejme elixír života, začínajú mi od neho rásť prvé vlásky. Mám tu aj kamarátky. Aj ony kúsok po kúsku rastú. Rozumieme si spolu, zabávame sa, obdivujeme sa navzájom, pozorujeme ako nám rastú na jemných vláskoch prvé, ešte pokrútené listy. Och nie, blíži sa búrka! Bijú blesky a hromy... Skoro som ohluchla. Vietor nás bičuje, hrôza! Radšej mám jemný dážď. Počasie si však vybrať nemôžeme, aspoň nás poleje.. Aha, psík prišiel pozrieť, ako sa nám darí! Tuším dvíha zadnú nohu – nie, nerob to! No fuj... Naše rozťahané listnaté vlásky už zdobia malé kvety. Vedľa nás vždy vonia mäta. Chcela by som byť ako ona... Som taká šťastná, keď ju cítim v ovzduší. Slnko svieti, lúčmi nás ohrieva a mne rozkvitajú kvety. Včely sa ku mne zbehli ako na hostinu. Už nebolo počuť autá, ale bzúčanie včiel a všade sa rozliehala vôňa peľu, paráda! Je to úžasné. Už sa teším na moje malé fazuľčatá. Blíži sa noc, budem sa chvíľu pozerat' na hviezdy a pôjdem spať.“

Prešlo niekoľko takýchto krásnych snečných dní. „Jeej, máme struky! Časom mi uschýňajú listy, ja cítim, že môj čas sa tento rok blíži ku koncu.“ Začala sa obračka – struky s fazuľkami plnia vrecia, fazule plnia taniere a nakoniec ľudské bruchá... „Presne to som chcela, toto je moje poslanie. Ľudia nás už od stredoveku pestujú. Po stáročia prežívame z roka na rok, a každý rok ten istý kolobeh. Zasadit', polievať, obrať, odložiť na jedlo a pár fazuľiek nechať na sadenie budúci rok. Nazývajú nás aj potravinou chudobných. Neboli sme pre bohatých, ktorí mávali na stoloch pečené prasa, slaninu, kura, ale chudobný si veľmi pochutili na nás, aj sme ich zasýtili. Každý rok nás pestovali a starali sa o nás. Vďačíme Krištofovi Kolombovi, že nás priviezol k nám do Európy. Vďaka nemu som vyrástla práve tu, na takomto nádhernom mieste. Pochádzame z Ameriky, ľudia nás pestovali už od 7000 rokov pred našim letopočtom a až dodnes živíme ľudí ... či chudobných alebo bohatých, všetkých bez rozdielu. Ľudia nás pečú, varia, vyprážajú, používajú nás do omáčok a polievok. Tešíme sa veľkej obľube a my ich za to obdarujeme našimi chutnými plodmi. Obsahujeme veľa bielkovín, preto sme pre ľudí tak zdravé.“

Dúfam, že naša generácia tak nespohodlnie a nebude iba kupovať balíčky fazule v obchode, ale bude sa snažiť dopestovať si vlastnú, vo svojich záhradách či vyvýšených kvetináčoch. Vedieť si dopestovať vlastnú zeleninu alebo ovocie je zručnosť, ktorú sa ľudstvo muselo naučiť, ak chcelo prežiť. Tak ak chceme prežiť a dopriať si zdravé potraviny, musíme sa nad tým zamyslieť. Zčať pestovať, pokračovať v tom, čo nás staršie generácie naučili...

David Gerard, VII. A S touto literárnou prácou sa podarilo Davidovi podarilo zaradiť medzi 5 najúspešnejších autorov z celého Slovenska a naša škola získala Zlatý diplom za účasť v IX. Ročníku tejto súťaže.



Všetkých nás spája túžba po mieri

Mier znamená pre každého na svete niečo iné. Pre niektorých to môže byť len definícia nájdená vo wikipédii: "Mier je stav bez vojny či bojov, stav absencie konfliktov". Bodaj by ľudia, ktorí si o mieri len čítajú bolo čo najmenej a viac bolo tých, ktorí v ňom žijú.

Pre mňa ako skoro trinásť ročného teenagera to znamená, že sa ráno viem zobudiť vo vlastnej posteli a vlastnom dome, dať si na raňajky cereálie s mliekom a ísť do školy bez akýchkoľvek problémov. Ale pre niektoré deti toto bežné ráno nie je. Takisto pre ne nie je samozrejmosťou chodiť do školy, stretávať sa s kamarátmi, v pokoji si robiť domáce úlohy. Presvedčajú ma o tom i zábery z televízie či na internete, s ktorými sa v tomto roku často stretávam. Takéto zábery som zaregistroval aj v dávnejších rokoch, ale čím intenzívnejšie sa vojna približovala ku hraniciam našej vlasti, tým intenzívnejšie som si začal uvedomovať jej hrozbu. Síce mi moji rodičia niekedy lezú na nervy, ale som rád, že mám to šťastie mať ich oboch pri sebe (rovnako aj môjho otravného staršieho brata). Život bez nich si neviem a ani nechcem predstaviť.

Kto vie, ako si vlastne predstavujú mier dospelí? Vďaka nim sú všetky tie vojny a konflikty i napriek tomu, že nás deti a teenagerov učia, že všetky problémy sa majú pokojne a dohodou vyriešiť... však? Ale sami sa toho zrejme nedržia. Existujú milióny dôvodov, prečo ľudia medzi sebou bojujú, a tak isto existuje milión dôvodov, prečo medzi sebou bojujú rôzne štáty, národnosti, krajiny či pohlavia, komunity alebo náboženstvá. Ako sa dá ukončiť vojna? Jednoducho. Stačí, keď sa dvaja dohodnú. Tak teda nie jednoducho. Zložito. Pretože je treba, aby sa tí dvaja dokázali vôbec dohodnúť. O tom nás presvedča každodenná realita.

Vojnu či mier môžeš prežívať aj sám so sebou. Neustále túžiť, aby si bol niekto iný, lebo sám sebe nestačíš, hanbiť sa požiadať o pomoc alebo opýtať sa rodičov, lebo sa bojíš. Takéto vojny vieš poraziť len vlastnou vôľou. Porozprávaj sa s tým kamarátom, učiteľom či rodičom a skúste nájsť spolu nejaké riešenie. Teš sa z drobných radostí, ako napríklad dostať 100% na tom ťažkom teste, či kúpiť si novú mikinu alebo tie vytúžené biele Air Force 1 tenisky, o ktorých sa ti už rok sníva (dúfam, že toto bude mama čítať).

Ja môžem byť vďačný za to, že žijem v mieri, mám milujúcu rodinu, voľný čas pre seba a moja jediná starosť je škola. Za to, že nevyrastám v strachu o vlastný život. Za to, že v seba verím a viem, že všetko čo chcem, viem dosiahnuť. Za to, že mám dobrých kamarátov a fajn učiteľov. Za to, že môžem písať tieto riadky a nemusím byť v úkryte a počúvať hukot sirén.

Nikdy nezabudnime, čo nás všetkých môže spájať. Túžba po mieri. A túžby treba naplniť...

Michal Koniar, VII.A – 2. miesto v literárnej súťaži Kupcov sen o mieri

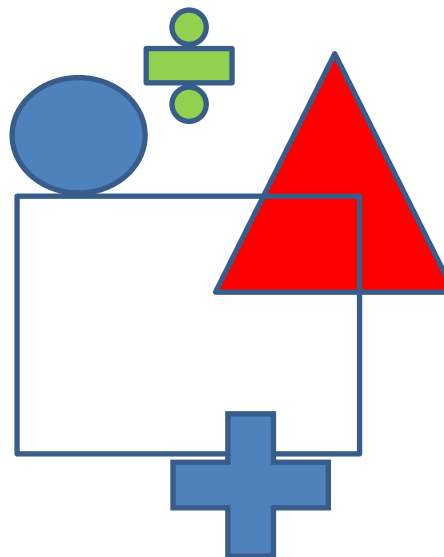


Margarétka Horská, II.B

MATEMATIKA

Výsledok delenia je podiel,
a mínusu rozdiel.
Matika môže byť hravá,
ako čerstvá tráva.
Niekedy sa spraví mýlka,
robi ju často Milka.
Predstavujem vám matematiku,
v skratke skrátka matiku.

Ivanka Pauková – IV.A



„Mier sa nedá udržať silou; dá sa dosiahnuť iba pochopením.“

(Albert Einstein)

Prihlásil som sa do súťaže Kupcov sen o mieri. Pravdou je, že sa mi do toho veľmi nechcelo, ale chcel som urobiť radosť mojim rodičom, že sa zapojím do nejakej školskej aktivity. Viete, som siedmak a slovo mier nie je témou, o ktorej by som zrovna nejako často premýšľal. Kto premýšľa o mieri, keď v mieri žije a má všetko, čo k životu potrebuje?

Väčšina ľudí spája mier s vojnou, lebo každému vždy napadne pri tomto slove opak, a to je práve vojna. Mier však nemusí byť spojený len s vojnou. Význam slova mier možno spojiť aj s inými vecami, napríklad mier so susedom, s kamarátom, s rodinou a aj mier so sebou samým. Všetky tieto vzťahy majú s mierom alebo pokojom niečo spoločné. Dosiahnuť ho môžeme len v tom prípade, ak v nich nebude existovať hnev, závisť, nenávisť, žiarlivosť, chamtivosť či násilie.

Pri hľadaní nejakých zaujímavých myšlienok o mieri na internete ma najviac zaujala myšlienka Alberta Einsteina. Znela takto: „Mier sa nedá udržať silou, dá sa dosiahnuť iba pochopením.“ Pripomenula mi vysvetľovanie mojich rodičov, keď som si nerozumel s mojím bratom. Rodičia mi vysvetľovali, že ak mu budem nadávať alebo sa s ním biť, nedosiahnem to, že si budeme v budúcnosti rozumieť, pomáhať si a mať sa radi. Práve naopak. Vznikne medzi nami niečo zlé, čo nebudeme vedieť urovnať. Musím pochopiť, prečo sa tak ten druhý ku mne správa. A tak to je aj v prípade, ak vidíme nejaký spor medzi inými deťmi. Ak vidím, že niekto niekoho zbil, tak nedám tomu čo bol napadnutý do ruky palicu, aby to tomu druhému vrátil len preto, lebo je väčší a silnejší. Čo ak ten, čo dostal bitku, sa predtým bitkárovej mladšej sestre posmieval a ponižoval ju alebo inak jej robil zle? Pravdou je, že bitkár sa nesprával najlepšie, lebo to riešil bitkou. Preto, keď vidím nejaké nezhody, neriešim to sám, ale zavolám na to niekoho dospelého, rodičov, učiteľov. Niekomu, kto má viac životných skúseností a vie, ako nájsť dobré riešenie. Niekomu, kto sa snaží počúvať, pochopiť a porozumieť obom ľuďom,

aby z nejakého nedorozumenia alebo nerozumeného správania nevznikol ešte väčší problém, ako bol a neohrozil prípadne aj iných ľudí.

Otec mi ešte povedal, že na to, aby sme mohli žiť v mieri, musíme vedieť a chcieť počúvať iných, snažiť sa im porozumieť a rešpektovať ich právo na život. Tak čo si prajem? Aby teda ľudia počúvali a chceli... Lebo mier - to je veru veľká vec.

Erick Adam Matušňák, VII.A – 2. miesto v literárnej súťaži Kupcov sen o mieri



Kristínka Valentová, II.A

MAŤ TAK MOC ZMENIŤ SVET

Neviem si ani len predstaviť, aká moc by to mohla byť. Keby som však mal moc urobiť čokoľvek, asi by som robil veľké veci. A možno by som urobil, aj to, čo by som nemusel.

Jasné, že keby som mal moc urobiť čokoľvek, napadlo ma kopec hlúposti. Teda, to, že sú to hlúposti, na to som prišiel až keď som sa viac nad tým zamyslel. Je kopec vecí, ktoré by som chcel, ako napríklad novú futbalovú loptu alebo nové lyže. Na to však nepotrebujem nejakú zvláštnu moc.

Mať tak moc zmeniť svet, v čom by som ho asi tak zmenil? Určite by to nebolo novou loptou alebo lyžami. Zariadil by som ako prvé, aby sa každý mal čoho najesť. Aby nikto netrpel hladom. Hlad je veľmi zlý stav, keď človek stráca silu. Potom by som zariadil mier na celej Zemi. Nech nikde nie sú vojny. Ja našťastie žijem v mieri, ale viem, že vojna nie je tak ďaleko od nás. Môj otec je vojak. Mám

strach z toho, že by musel bojovať vo vojne. Nechcem, aby bola vojna. Potom by som zariadil, aby všetci ľudia, ktorí trpia nejakou chorobou, mohli dostať liečbu, ktorá by ich uzdravila. Chorý človek nemôže robiť veci tak, ako zdraví ľudia. Ja by som doprial každému, aby mohol zažívať všetko, čo len chce, aby mu to zdravie dovolilo. Potom by som zariadil, aby ľudia pochopili, že majú chrániť prírodu a svoju Zem. Správajú sa k Zemi zle a preto sa dejú také veci, ako prírodné katastrofy. Nevieť si ani len predstaviť, čo by som robil, keby sem prišlo Tornádo alebo iná katastrofa. A potom by som zobral celú rodinu a šiel na dovolenku niekde do nejakej inej krajiny, k moru. Lebo by som už vedel, že žiadna katastrofa nás tam nezastihne.

Asi by som ešte prišiel na veľa vecí, ktoré by som menil. Len neviem, či by som mal tú zvláštnu moc ja sám, alebo všetci. Vtedy by to asi stratilo význam. Význam ale nestratí to, že bez zvláštny moci jeden človek asi nič nezmôže. Napadlo ma však, že všetci dokopy by sme nepotrebovali zvláštnu moc. Lebo spolu vieme zmeniť svet. Asi by som zariadil to, aby sa všetci spojili.

Zmeniť svet môžeme, keď sa zmeníme my všetci. To je asi najväčšia moc na svete.

Kriistián Vaško. VI.A



NAŠE HVIEZDY 2023

Našu školu reprezentovali aj ďalší žiaci v rôznych súťažiach. Nech sa páči – malé defilé....



David Gerard, 4. miesto v krajskom kole súťaže Čo vieš o hviezdach



Maťo Paúk – VIII.A, 1. miesto v skoku do výšky, 3. miesto v behu na 60 m a 3. miesto v behu na 150 m na majstrovstvách Západoslovenského atletického zväzu
Držiteľ niekoľkých rekordov v Kľačianskej latke, majster Slovenska v atletike.



Ema a Šimon Vejčíkovi sa zúčastnili Medzinárodného turnaja Api Cup v Zakopanom za futbalový tím FC Slovan Hlohovec U13. Získali spomedzi 27 družstiev fantastické 3. miesto a Ema sa stala najlepšou hráčkou turnaja z vyše 500 hráčov.



Hanka Ostrovská – účastníčka celoštátneho kola Šaliansky Matko



Hollého pamätník



1. kategória:

poézia: Simonka Labošová - 1. miesto
 próza: Ivanka Pauková - 1. miesto

2. kategória:

poézia: Karolínka Rozborová - 3. miesto
 próza: Veronika Střelcová - 3. miesto

3. kategória:

poézia: Nikolka Pauková - 1. miesto
 próza: Hanka Ostrovská - 1. miesto



1. miesto v okresnom kole vo
 vybíjanej



David Čonka, majster Slovenska v boxe
 v kategórii do 57 kg



Michal Koniar – 1. miesto v celoštátnom kole olympiády z Anglického jazyka

Víťaz matematickej olympiády



Kristián Pikna a Adam Mažár – 3. miesto v okresnom kole technickej olympiády



David Gerard – víťaz fotografickej časti celoslovenského kola súťaže Hovorme o jedle



1. miesto v okresnom kole
majstrovstiev v stolnom tenise – dievčatá



1. miesto v okresnom kole
majstrovstiev v stolnom tenise - chlapci



Jakubko Pavlica II.B – výtvarná súťaž
s Vrabčekom



Kľáčianska desiatka



**Nebola núdza ani o zábavu
a ďalšie akcie:**



Hľadanie pokladu – slovenské strašidlá



Draky Nitra



Plody jesene



DOD 2023



Dopravné ihrisko



Hellowenske vyučovanie



Návšteva knižnice



Mikuláš



Vianočné trhy



Vianočná pošta



Protidrogová beseda



Kľačianska latka



Lyžiarsky výcvik na Hronci



Strašidelná noc



Karneval



Lampiónový sprievod





Valentín



Všetkovedko



Divadelné predstavenie Dlhý, široký a bystrozraký



Ekodivadielko Malý princ



Objav v sebe talent



Bowling deviatakov



Zápis do prvého ročníka



Turistika



Ponožková výzva



Stavanie Mája



Návšteva Robotníckeho domu



English Star



Máme majstra Slovenska



Našu školu navštevuje výnimočný žiak Maťo Paúk. Ak ešte je niekto, kto nevie, v čom je výnimočný, tak tu sa to dozvie. Maťo je držiteľom niekoľkých osobných rekordov, ale aj rekordov v rámci oblastných, krajských aj celoslovenských súťaží v ľahkej atletike. Jeho výkony ja z roka na rok zlepšujú a má na seba stále väčšie nároky, čo sa výkonov týka. Vybrali sme sa za ním, aby sme ho trochu vyspovedali pre náš časopis.

Maťo, radi by sme sa ťa popýtali pár otázok. Myslíme si, že aj našich čitateľov by zaujímalo pár vecí o tom, aký si chalan a ako sa ti darí dosahovať takéto výkony. Myslíš, že by si nám mohol dať niekoľko odpovedí?

Jasné.

Kedy si sa začal športu venovať?

Keď som mal asi 11 rokov.

Ako si prišiel na to, že si v športe výnimočný?

Hm. Asi od malička. Rád som športoval a niekde lietal už od mala.

Podporuje ťa v športe tvoja rodina?

Jasné. Všetci, celá rodina, dokonca bratrance, sesternice. Skrátka všetci mi veľmi fandia.

Máš ešte nejaké iné záujmy alebo koníčky?

Ani moc nie. Nezostáva mi už príliš veľa času na iné koníčky.

Čo by si odkázal tým, ktorí by chceli byť tak dobrými športovcami ako ty? Máš nejaký tajný recept?

Keď ich šport naozaj zaujíma, určite by som ich podržal, ale ak sú leniví, tak nie. Nemám toľko času, aby som ho investoval do niekoho, kto sa len tvári, že by niečo chcel, ale nič pre to neurobí. Ale, ak niekto naozaj chce, rád poradím, pomôžem aj s tréningom.



No, rozumiem, ako to myslíš a je super, že si ochotný pomáhať začiatovníkom, ale mala som skôr na mysli to, že či vieš dať radu, čo oni sami majú robiť, alebo ako sa motivovať. Čo napríklad naštartovalo teba?

Haha, mňa? Že ma tam poslala pani učiteľka Morovičová. Ona ma tam poslala jednoducho kvôli tomu, že som sa veľmi nudil. Lebo ja som začal s futbalom, ale po týždni som zistil, že ma to nebaví. aj tak to ešte trvalo asi 2 roky, že som sa tam chodil zašívvať. No a potom ma pani učiteľka Morovičová poslala, že mám ísť do Bojníciek, že tam je atletický klub. Tak som tam začal chodiť, išlo mi to a začalo ma to baviť. Veľmi baviť a tak som tam zostal až do teraz.



Tak si myslíš, že má význam aj vyhľadávať talenty, že niekedy to v nás môže niekto vidieť?

Určite áno. Mňa samotného by Bojničky určite nenapadli, ani atletický klub. Ale, treba poslúchnuť a skúsiť to. Keď nevyskúšaš, nevieš ...

Aké športové rekordy máš v pláne?
Napríklad výšku by som tento rok chcel dať 182cm a diaľku 6,5 metra.

Je ešte niečo, čo by si chcel odkázať našim čitateľom?

Že mám všetkých rád a ďakujem všetkým, ktorí ma podporujú.

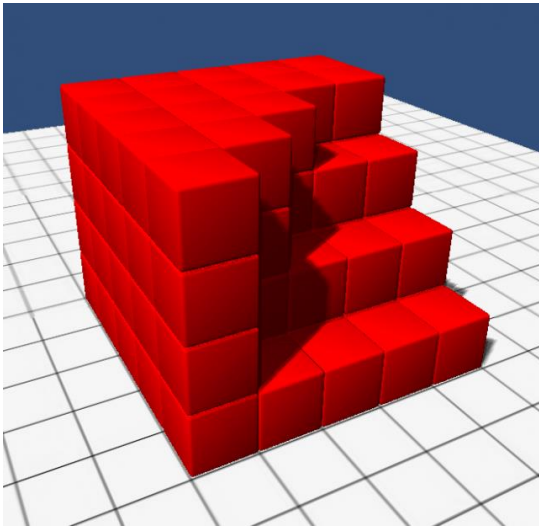


Mat'o, ďakujeme ti za rozhovor a sme radi, že si si na nás urobil na chvíľu čas. Prajeme ti, aby sa ti aj naďalej tak darilo, ako do teraz a aby si dosahoval stále vyššie méty. Veľa šťastia.

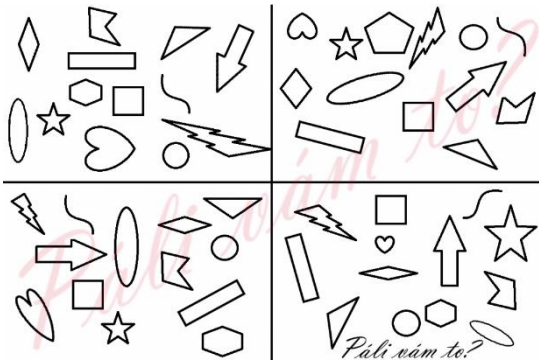


ODDYCHOVÁ ZÓNA

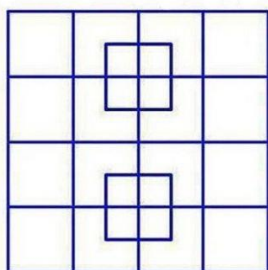
Koľko malých kociek chýba do veľkej kocky?



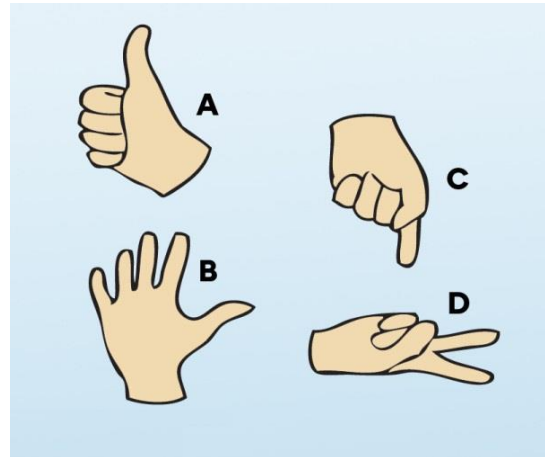
Ktorý obrázok sem nepatrí?



Koľko štvorcov vidíš?



Ktorá ruka sem nepatrí?



Aké číslo patrí miesto otáznika?

<i>Doplň</i>	8	13
<i>chýbajúce</i>	16	6
<i>číslo.</i>	4	19
	22	2
	?	15



Môžete súťažiť o vecnú odmenu.

Troch správnych lúštitel'ov odmeníme vecnou cenou. Odpovede môžete odovzdať vašej triednej pani učiteľke do konca marca 2022.

POJEDLI SME VTIPNÚ KAŠU

Sedia dvaja rybári na brehu a jeden hovorí:
„Vieš, prečo sú ryby nemé?“
„To neviem.“
„Tak skús hlavu strčiť pod vodu
a prehovoriť!“



Očný lekár vyjde z ordinácie do čakárne
a opýta sa:

„Vidíte ma všetci?“
Pacienti odpovedajú: „Áno, pán doktor.“
„Tak choďte domov, vy simulanti!“

„Vstávaj Tomáš, ide ti autobus!“
„No a čo? Veď neležim na ceste!“



Je kanibalizmus, keď zje Kiwi kivi?

Keď sa môže mačka zježiť, môže sa ježko
zmačkať?

V škole: „Máš domácu?“ „Áno“ „Tak ulej.“

Ráno som sa vážil. Stal sa zo mňa vážený
človek.

Čo ťa nezabije, to ťa posliní.

Obed mi dnes dobre padol (na zem).



Rybár chytí zlatú ryбку a tá mu hovorí:
„Rybár, pusti ma, splním ti tri želania.“
„Ale ja mám len jedno želanie. Aby si
nemala veľa kostí!“

„Jean, prečo si dal tie noviny do
chladničky?“

„Pane, aby správy vydržali zostať čerstvé čo
najdlhšie.“

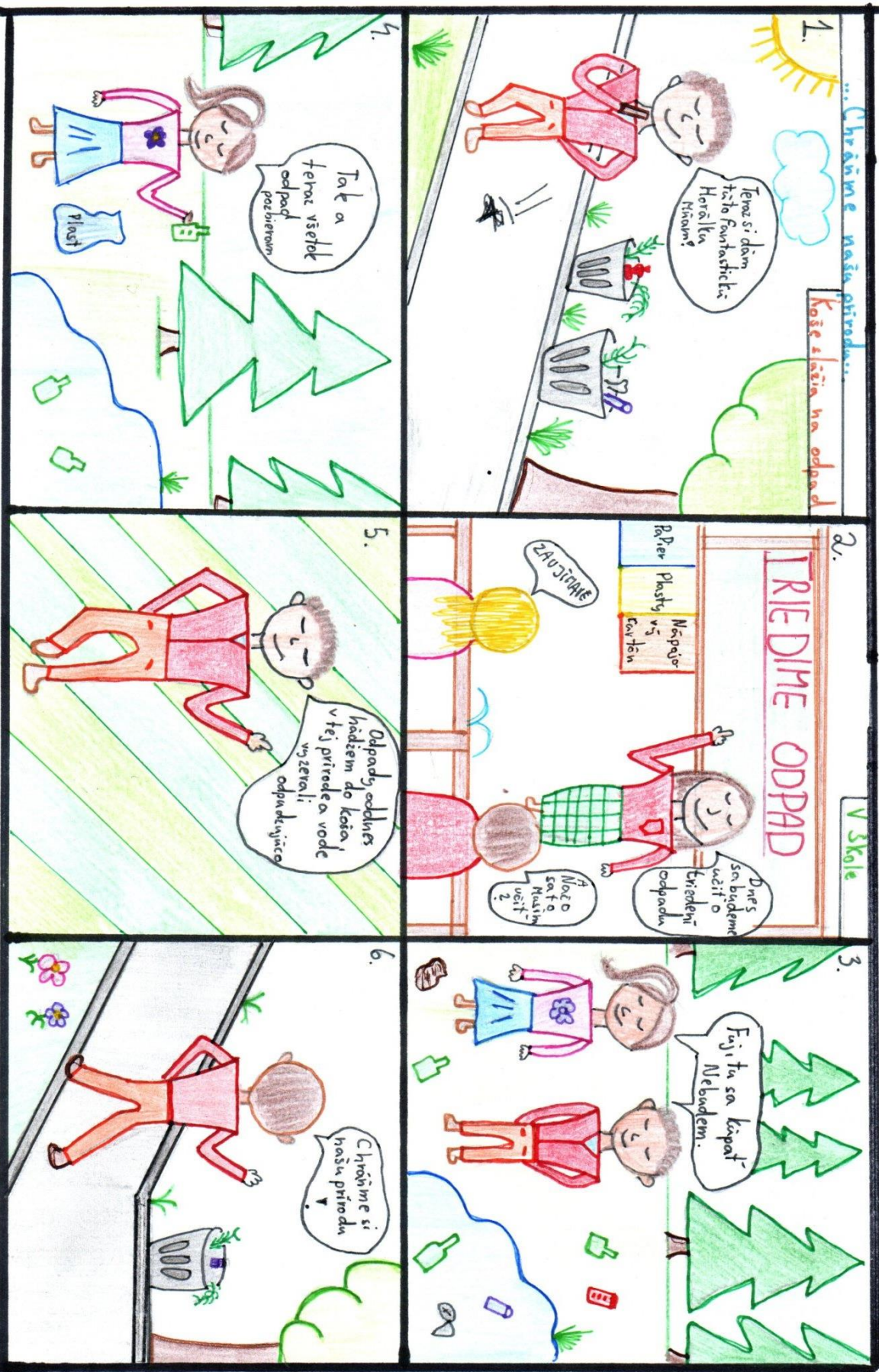
Na hodine matematiky napíše učiteľka na
tabuľu 4:4.

„Kto pozná výsledok?“ – pýta sa žiakov.
Prihlási sa Paľko: „To je remíza, pani
učiteľka!“

Žena v ordinácii lekára:

„Pán doktor, na určitých miestach stále len
priberám!“

„Tak na tie miesta nechodte.“ – odpovedá
lekár.



...Chráňme našu prírodu...

Každá z nás má odpad

2.

V škole

TRIEDIME ODPAD

Papier
Plasty
vz
Kov
Nápoj
vz
Kov

ZAOŠŤAVÁ

Dnes si
snažím
všetchny
typy
odpadu
? Moje
sata
musim
veľt ?

Fuj, tu sa
kapat
Nebudem.

Chráňme si
našu prírodu

autor : Sofia Plechová